

OSTRAVAN.CZ

1. Trojnásobný držitel Ceny Jantar Tomáš Savka: Žiju svůj sen. Práci v Ostravě si užívám

25.04.2023 ostravan.cz - Jakub Plaskura

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** NDM (3); muzikál; ostravský

Po vzoru českých hokejistů jste si mohl užít zlatý hattrick. Získal jste Cenu Jantar potřetí v kariéře. Je to už "rutina"? Rozhodně je to cokoliv jiného než rutina. Vůbec jsem nečekal, že mi porota dá cenu potřetí za sebou. Vlastně jsem na ten večer šel s tím, že to budu přát jednomu z mých skvělých kolegů. Překvapil mě hlavně fakt, že pořadatelé omezili cenu v našem oboru jen na jednu. Čekal jsem, že budou dvě, jedna pro ženy a jedna pro muže. Že je cena jen jedna společná, jsem zjistil až na místě. Nezapírám, že o to víc mě těší, že jsem cenu získal. I když si dost dobře nedovedu představit, jak porota posuzovala ženské a mužské výkony dohromady, je to tak rozdílné...

Byl jste oceněn za roli Maxe Bialystocka v muzikálu Producenti pod hlavičkou **NDM**. V čem je podle vás muzikál unikátní? Tak především je to výborné dílo. Je skvěle napsané a myslím, že v Ostravě momentálně nastala doba, kdy je publikum připraveno na komedie tohoto typu. Ale samozřejmě krom tohoto předpokladu je dílo hlavně znamenitě obsazeno. Teď mám na mysli své kolegy, sebe neposuzuji. Navíc bylo zkoušeno a připravováno opravdu poctivě. Krom toho má tady možnost předvést své umění orchestr **NDM** v celé své velikosti. Ta muzika, to je prostě "Amerika". Vždycky když slyším předehru, mám husí kůži.

Tomáš Savka (vpravo) při přebírání Ceny Jantar. (Foto: Petr Hlubek)

Ptám se, protože jste muzikál dobře znal. Už v roce 2005 jste v Producentech měl malou roličku v Hudebním divadle Karlín. Dostavila se nostalgická nálada, kam jste se posunul?

Znal jsem to dílo velmi dobře. Hrál jsem v Karlíně roli Politruka. Ten má nástup až po pauze, takže na první půlku jsem si pokaždé sedal do služební lóže a obdivoval jsem své tehdejší starší kolegy Martina Sobotku coby Bialystocka a Romana Vojtka a Aleše Hámu coby Lea Blooma. Byli skvělí a já jsem si tak vysnil, že bych si někdy jednu z těch rolí rád stříhнул. Takže když se ptáte, kam jsem se posunul, tak to bylo tam, kam jsem si kdysi vysnil.

Jaký je váš Max Bialystock?

To je asi otázka na někoho jiného, nejspíš na režiséru inscenace Gábinu Petrakovou. Hodně jsme spolu o roli diskutovali, já měl nějakou představu, ona taky. Spousta našich názorů na roli se shodovala, ale několik taky ne, jak už to tak bývá. Snažím se Maxe hrát tak, aby mi to nebylo cizí, i když má spoustu vlastností, které mi nejsou úplně vlastní. Max v mém podání je zkušený chytřejší demagog. Je ochoten zajít vlastně kamkoliv, aby se stal opět uznávaným a hlavně bohatým producentem. Zároveň by měl být sympaták s osobním kouzlem.

Jako hlavní motivy Producentů můžeme vnímat úspěch a prospěchářství. Co pro vás znamenají tato dvě slova v reálném životě? No říkáte to skoro přesně, úspěch a prospěch. Úspěch je sympatická záležitost, alespoň v mých očích. Tedy za předpokladu nějaké poctivé cesty k němu. S prospěchem už je to horší. Vlastně jsem na "prospěchářství", tady "vyčůranost", abych byl přesný, alergický. Dokonce si myslím, že mám na to, jak se říká, třetí oko. Troufnu si říct, že když zaznamenám v mém okolí člověka "prospěcháře", držím si odstup, abych se třeba nestal nástrojem v jeho jednání. Ale Producenti nejsou jenom o úspěchu a prospěchu. Těch vrstev tam je mnohem víc: Přátelství, sympatie, nadhled...

Námět je každopádně zajímavý a odvážný na dnešní dobu. Už jen tím, že je tam postava homosexuála nevalné pověsti apod. Nebáli jste se spíše zlých jazyků? Přece jen lidi jsou dnes v tomto ohledu poměrně úzkoprsí.

Nebáli, jak už jsem říkal, myslím, že ostravské publikum rádo přivítalo komedii s "absurdními výjevy". Nezapomeňte, že to dílo, kde se dělá humor od homosexuality přes nacismus, ale i sex a tak podobně, je z pera autora židovského původu. Ten humor je chytřejší a cílí přesně. To byl taky náš cíl. Nevymýšlet nic dalšího, jen se svést po tom textu a říct ho tak, jak autor myslel. A ono to funguje.

Radek Melša a Tomáš Savka v muzikálu Producenti. (Foto: Martin Popelář)

O vás se docela traduje, že jste svéhlavý herec, což dokonce o sobě sám říkáte. Zlepšujete se to s věkem?

Jsem tvrdohlavý, to vím. Naštěstí to ví i režisérka a všichni mí kolegové, takže to do určité míry tiše tolerují a já si jich za to neskutečně vážím. Navíc si tak trochu myslím, že je to výhoda, mít herce s názorem. Ale nevím, jestli to není jenom mé alibi k tomu, abych mohl být dál tvrdohlavý. S věkem se to určitě nelepší, naopak. Mám dokonce pocit, že se mi to moje herectví začíná přelívat do určité formy režisérství. Ale dle známého pravidla, že režisér a maminka mají vždycky pravdu, jsem se nakonec podvolil. (smích) Jste úspěšný v tom, co děláte. V Producentech ale ztvárňujete vykutáleného Maxe, který se snaží o podvod a produkovat muzikál, který bude naprostá katastrofa. Vystupoval jste někdy v díle, které se úplně nepovedlo?

Vystupoval a nebylo jedno. Nezapomeňte, že jsem "nájemní umělec". Snažím se svou práci dělat, jak nejlíp dovedu, a to, že se to daří, pro mě znamená další a další novou práci. Ale někdy se stane, že se to nepotká, to dílo je třeba špatně napsané nebo obsazené nebo zřežirované. Ale můžu s klidem říct, že za posledních devět let, co jsem v Ostravě, se mi to tady nestalo, a to je moc dobře. Nemusel jsem se jít na jeviště, jak já říkám, "odstydět".

Máte za sebou SuperStar, kde jste patřil k nejlepším v ročníku, zároveň jste jeden z mála produktů této soutěže, o kterých je prakticky pořád slyšet. Jak vzpomínáte na tuto show?

Paradoxně toto je nejčastější otázka, kterou dostávám, a to už bezmála dvacet let. Takže to svědčí o tom, že ta naše první řada SuperStar v lidech zanechala svou stopu. Já na soutěž vzpomínám jako na krásný prázdninový tábor, kde se sešli lidi, co chtěli udělat něco nového. Štáb i my zpěváci jsme se učili za pochodu, jak se dělá fenomén. Ty následky byly totiž ohromující. Znalá nás naprosto celá republika. Bylo to jako plout si na obláčku úspěchu naprosto bez jakýchkoliv starostí. Jenže tomu televize velmi záhy

utnula tipec tím, že začala vysílat druhou, třetí řadu, nebo obdobné soutěže během několika dalších měsíců po skončení té naší úspěšné řady. A tím nás všechny finalisty vyvezla na hnůj. Rázem jsme byli nežádoucí zboží, producenti nám odmítali dávat práci a já pochopil, že musím začít znovu pěkně od začátku. Tak jsem šel na šest let na konzervatoř.

Už v té době jste toužil po cestě muzikálového zpěváka?

Tenkrát v soutěži jsem vůbec netušil, co to muzikálové divadlo je. Až pak se to vyvinulo a já udělal konkurz na hlavní roli do muzikálu Miss Saigon a tam jsem právě zjistil, že bez školy to nepůjde. Neuměl jsem ani pořádně přejít jeviště. Nebýt kolegů a mého pudu sebezáchovy, nevím, jak by to dopadlo. Ale nakonec jsem hrál premiéru a byl to úspěch.

Z muzikálu Producenti. (Foto: Martin Popelář)

Působíte primárně na ostravských prknech **NDM**. Většinou je cesta mladých talentů odlišná, tedy z Ostravska se chodí zkoušet štěstí do Prahy. Vy jste od malička šel opačným směrem, narozem v Karlových Varech a dneska v Ostravě. Čím to, že jste zakotvil právě tady?

Nejspíš je to tím, že mi je tady prostě dobře. Že mi je vedení divadla nakloněno a mám tudíž možnost hrát v kusech, ve kterých jsem hrát toužil, a jsem za to moc vděčný. Navíc si myslím, že momentálně je **ostravský muzikál** kvalitou na skvělé úrovni. Dělá se to tu poctivě a nebojím se říct, že tak, jak se to dělá ve světě, nebo alespoň v Evropě. Pěkně naživo, se sborem, s orchestrem, zkrátka tak, jak to má být. Tohle všechno jsem v Praze v posledních letech mého působení nepocitoval. Muzika se pouštěla z pásu, sbory se předehrávaly. Někomu to nejspíš stačí, ale já mám rád poctivou práci, pěkně naživo teď a tady, pak se můžeme bavit o výkonech. Praha na plný úvazek vás neláká?

Ale já v Praze jsem, působím už řadu let jako sólista Hudby Hradní Stráže a Policie ČR. To je orchestr osmdesáti muzikantů, a to už je nějaká síla. Vystupujeme na Hradě i v podhradí a samozřejmě i po celé České republice, je to krásná práce. Ale co se týká divadla, jsem moc rád, že jsem v Ostravě tak vytíženější, že nemusím hledat práci jinde. Moc si to užívám.

Kým by byl Tomáš Savka, kdyby nebyl zpěvák a herec?

Asi kuchařem. Je to má velká vášeň a relax. Prostě rád vařím. Zkusil jsem si v době pandemie povolání, které je krásné, a ještě k tomu po vás něco zůstává. Dělal jsem tesaře, pokrývače. Podílel jsem se na 38 střeších. Neskutečná zkušenost a velká dřina, i když naplňující. Celý život bych to ale asi dělat nezládl. Ti, co to dokážou, mají můj veliký obdiv a chovám je ve velké úctě. Na střeše jsem se cítil moc dobře.

URL | <https://www.ostravan.cz/78855/trojnabobny-drzitel-ceny-jantar-tomas-savka-ziju-svuj-sen-praci-v-ostrave-si-uzivam/>

« zpět na začátek